

Aftale mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Alternativet

om

Udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter

30. august 2022

Aftalepartierne kan konstatere, at der genereres så store mængder husholdningslignende affald pr. indbygger i Danmark, at vi har en kedelig topplacering i Europa. Der forbrændes meget emballage, som i stedet vil kunne genbruges eller genanvendes og indgå i fremstilling af nye produkter. Aftalepartierne er enige om, at der er behov for ambitiøse tiltag for at få knækket affaldskurven, få plastik ud af forbrændingen og fremme den grønne omstilling.

Danmark skal, ligesom resten af EU, indføre udvidet producentansvar for emballage, som gør producenter økonomisk ansvarlige for deres emballage, når emballagen bliver til affald. Aftalepartierne er enige om, at visionen for udmøntningen af udvidet producentansvar for emballage i Danmark er, at det samlede danske emballageforbrug reduceres, og at langt flere emballager genbruges og genanvendes. Aftaleparterne er enige om, at formålet med et udvidet producentansvar for emballage er, at fremme en cirkulær økonomi, hvor:

- der ikke bruges unødvendig emballage
- der i højere grad gøres brug af genbrugsemballager
- der sker en reel genanvendelse af emballageaffald
- der bruges genanvendte materialer til fremstilling af nye emballager
- det er markant dyrere at bruge miljøbelastende emballager ift. miljøvenlige emballager
- løsningerne er omkostningseffektive.

Aftalepartierne noterer sig, at producentansvar for emballage bidrager til en CO₂-reduktion på 0,12 mio. tons CO₂ ud af de 0,7 mio. tons CO₂ som *Klimaplanen for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi* (herefter klimaplanen) bidrager med, idet producentansvaret skønnes at indebære en markant forbedring i genanvendelsen af plastemballage. Aftalepartierne noterer sig, at en reduktion i emballagemængder kan bidrage til en yderligere CO₂-reduktion.

Aftalepartierne er enige om, at producenterne skal sikre, at deres varer og produkter fremstilles, så de kan genbruges eller genanvendes i overensstemmelse med affaldshierarkiet så miljøpåvirkningen mindskes. Aftalepartierne er også enige om, at en cirkulær økonomi indebærer aktivering af hele værdikæden - både producenterne, som skal designe emballager, reducere brug af unødvendig emballage og udvikle nye og innovative genbrugs- og emballageløsninger, borgerne, som nemt skal kunne aflevere tomme genbrugsemballager og sortere affald, samt den private affaldssektor, som har viden og kompetencer til at udvikle nye teknologier til bedre udnyttelse af affaldsressourcerne.

Aftalepartierne noterer sig, at Danmark er forpligtet til at sikre, at tilrettelæggelsen af det udvidede producentansvar som minimum opfylder de ambitiøse europæiske mål for reel genanvendelse af emballage, som skal sikre at mindst 65 pct. af alt emballageaffald reelt genanvendes fra 2025 og 70 pct. i 2030. Dertil kommer en række administrative minimumskrav om transparens og gennemsigtighed i producentansvarsordninger, som skal understøtte en effektiv løsning. Aftalen bygger på direktivnær implementering.

Aftaleparterne er enige om, at emballagereduktion og miljøvenligt design skal kunne betale sig for producenterne. Det vil sige, at producenter, der designer emballager, der kan genbruges eller genanvendes skal betale markant mindre for affaldshåndtering end de producenter, der markedsfører emballage, der alene kan forbrændes. Aftaleparterne er enige om, at producentansvaret skal indrettes

med fleksible rammer for producenter og virksomheder med innovative og nytænkende emballageløsninger fx i form af genbrugs- og retursystemer.

Aftalepartierne noterer sig, at indførelse af udvidet producentansvar for emballage er en stor og kompleks opgave, som medfører en omfattende grøn omstilling af affaldssektoren i Danmark. Aftalepartierne er enige om, at producentansvaret skal understøtte, at der skabes gode vilkår for innovation, investeringer og forretningsmuligheder i grønne emballageløsninger og affaldsteknologi i Danmark, samtidig med, at det er så enkelt som muligt for borgere og virksomheder at sortere deres affald. Aftalepartierne er enige om at producentansvaret skal organiseres, så det er brugervenligt og omkostningseffektivt og sikrer, at producenterne får et markant økonomisk incitament til mere genbrug, materialereduktion og genanvendelse. Aftalepartierne noterer sig, at det udvidede producentansvar vil betyde, at der afløftes omkostninger fra borgernes affaldsgebyr, når ansvar og omkostninger for håndtering af emballageaffald flyttes til producenterne.

Aftalepartierne konstaterer, at der er en særlig udfordring forbundet med engangsplastemballage, hvor genbrug og genanvendelse skal øges betragteligt i de kommende år for, at Danmark kan nå de ambitiøse europæiske mål for reel genanvendelse af plastemballage. Aftalepartierne noterer sig endvidere, at der med *klimaplanen* er fastsat et mål om 50 pct. reduktion af visse take-away emballager af plastik i 2026, og at såfremt dette mål ikke nås, skal der sættes ind med yderligere regulering. Aftalepartierne er enige om, at producentansvaret er et afgørende værktøj til at opnå mere genbrug og genanvendelse af plastik, men at der kan være behov for yderligere tiltag for at øge genbrug af bl.a. take-away emballager, emballager fra e-handel mv.

Aftalepartierne konstaterer, at der med *klimaplanen* er aftalt en forpligtelse til, at Danmark får kvantitative affaldsreduktionsmål i forbindelse med fastsættelsen af sådanne mål i EU. Aftalepartierne noterer sig, at emballagedirektivet forventes revideret medio 2022, og at der i den forbindelse forventes at komme bindende reduktionsmål og genbrugsmål specifikt for emballage, som kan være klar når det udvidede producentansvar for emballage træder i kraft i 2025. Aftalepartierne er enige om, at Danmark i forbindelse med fastsættelse af bindende EU-mål skal arbejde for:

- at reduktionsmålene for emballage er ambitiøse jf. *klimaplanen*. Aftalepartierne noterer sig, at Danmark allerede i fællesskab med andre medlemsstater har opfordret EU-Kommissionen til dette.
- at der fastlægges en ensartet baseline og opgørelsesmetode for genbrugs- og reduktionsmål, så der er ens vilkår for producenterne i hele EU. Aftalepartierne noterer sig, at der i dag ikke findes tilstrækkelig data til at opgøre genbrug af emballage, men at en baseline er under udvikling.
- at opfyldelse af kommende EU-mål skal understøttes i organiseringen og reguleringen af producentansvaret.

Aftalepartierne er enige om, at EU-Kommissionens udkast til reduktions- og genbrugsmål skal forelægges aftalekredsen med henblik på drøftelse af Danmarks holdning. Aftalepartierne er også enige om, at såfremt der ikke er fastsat bindende reduktions- og genbrugsmål for emballage i EU inden producentansvaret træder i kraft, skal aftalekredsen indkaldes med henblik på at fastsætte nationale reduktions- og genbrugsmål.

Aftalepartierne noterer sig også, at der skal indføres nye producentansvarsordninger for en række engangsplastprodukter i form af et såkaldt oprydningsansvar, som skal understøtte langt mindre plastikaffald i naturen. Aftalepartierne er enige om, at oprydningsansvaret skal sikre, at producenterne af de omfattede engangsplastprodukter betaler regningen, når deres produkter ender i naturen, så der skabes incitament til genbrugsløsninger. Dette omfatter også affald i naturen fra engangsplastprodukter, som er bragt til landet af fx turister, vind og vejr eller på anden vis ender som henkastet affald i Danmark uden at være solgt i Danmark, eftersom at det ikke er muligt at skelne, når affaldet ender i naturen. Oprydningsansvaret skal bidrage til en renere natur og øget opmærksomhed på ikke at smide affald i naturen.

Aftalepartierne er enige om, at der skal gennemføres en evaluering i 2027 mhp. at sikre, at producentansvar for emballage leverer på de miljømæssige ambitioner fastlagt med aftalen og samtidig er økonomisk effektivt. Evalueringen skal inkludere en vurdering af efterlevelse af de grønne ambitioner om mere genbrug og reduktion, samt potentialeanalyse for yderligere genbrug og reduktion.

Aftalen er en stemmeaftale, og aftalepartierne forpligter sig til at stemme for evt. lovforslag, der udmønter aftalens indhold. Aftalepartierne orienteres løbende om aftalens implementering frem mod producentansvarets ikrafttrædelse.

Udmøntning

Aftalepartierne er enige om, at samarbejdsforum for producentansvar skal inddrages i den videre udmøntning af den politiske aftale, så der sikres ejerskab og ansvar for gode løsninger hos de parter, som skal løfte opgaverne i praksis.

Aftalepartierne er enige om, at det udvidede producentansvar for emballage og engangsplastprodukter skal udmøntes som følgende inden for nedenstående 6 områder:

1. Regulering af miljøgraderede bidrag i kollektive ordninger

Det grundlæggende økonomiske incitament i et udvidet producentansvar er, at en producents betaling til producentansvaret baseres på producentens emballageforbrug. Dette skal give et stærkt incitament til reduktion af emballagemængder. Som virkemiddel til at sikre, at flere emballager designes til genbrug eller genanvendelse, skal producenters betaling til kollektive ordninger miljøgraderes efter de forskellige emballagematerialers miljøpåvirkning. Derved får producenterne et reelt og markant økonomisk incitament til at designe miljørigtige emballager med henblik på genbrug og effektiv genanvendelse. Aftalepartierne noterer sig dog, at rammerne for producenternes betaling og de miljøgraderede bidrag skal udformes, så producenternes samlede betaling ikke overstiger de faktiske omkostninger til affaldshåndtering.

Aftalepartierne er enige om:

- at producentansvaret skal placeres hos den virksomhed i værdikæden, der har størst indflydelse på emballagens udformning, så det økonomiske incitament til at reducere materialeforbrug og designe til genbrug og genanvendelse rammer det rette sted. Særligt for serviceemballage vil der være fokus

på at undgå, at producentansvaret placeres hos små producenter, som ikke har indflydelse på emballageudformning. Det kan f.eks. være lokale bagere, slagtere og delikatesser-butikker.

- at genbrug skal understøttes ved, at producenter af genbrugsemballage kun skal betale én gang for emballagens cirkulering på markedet.
- at fastlæggelse af principper, kriterier mv. for miljøgraduering i de kollektive ordninger sker centralt fra staten og løbende revideres, så de afspejler udviklingen i genbrugs- og genanvendelsesteknologier.
- at de miljøgraderede bidrag skal tilgodese emballager, der enten er genbrugelige eller er designet til nemt at kunne genanvendes i høj kvalitet f.eks. til ny fødevarekontakt-emballage og de skal udformes på en måde, så det har en reel effekt på emballagedesign.
- at miljøgradueringen skal fremme genanvendt plastik i nye plastemballager. Der skal dog tages højde for gældende regler omkring brug af genanvendt plast i fødevarekontaktmaterialer.
- at principper, kriterier mv. fastlægges med fokus på EU-harmonisering, så der kommer et fælles europæisk stærkt træk på bedre miljødesign af emballager. Forslag til graderingsprincipper og kriterier forelægges aftalekredsen inden ikrafttrædelse.

2. Rolle- og ansvarsfordeling og affaldssortering af emballageaffald fra husholdninger

For at sikre et effektivt producentansvar er det afgørende med en klar ansvars- og rollefordeling mellem de aktører som indgår i værdikæden fra indsamling af affald, sortering og genanvendelse fra borgerne, når emballage bliver til affald.

Aftalepartierne ønsker sammenhæng til den øvrige borgernære indsamling af affald og at borgerne derfor fortsat skal sortere affald i materialefraktioner som fastlagt med strømningen i *klimaplanen* og dermed ikke skal dele sorteringen op i hhv. emballage og ikke-emballage.

Aftalepartierne er enige om:

- at kommuner fortsat er ansvarlige for indsamlingen af affald fra borgerne i tørre fraktioner med emballage. Dvs. plast, glas, pap, papir, metal, mad- og drikkekartoner sorteres fortsat hos borgerne i de samme spande, uanset om det er emballageaffald eller ikke-emballageaffald.
- at de indsamlede tørre fraktioner (emballageaffald og ikke-emballageaffald) overdrages til producenterne via kollektive ordninger, som får ansvar for den videre affaldshåndtering og ansvar for at dokumentere efterlevelse af miljøkrav til reel genanvendelse af affaldet.
- at kommunerne bidrager til at nå genanvendelsesmål igennem en effektiv affaldsindsamling samt kommunikation og vejledning til borgerne om affaldssortering.
- at producenterne får mulighed for at lave deres egne tilbagetagningsordninger af husholdningsemballageaffald, hvor producenterne selv eller sammen organiserer tilbage- og returtagning af egne emballager. Dette kan f.eks. være i form af pantordninger og i regi af de kollektive ordninger.
- at det nødvendige samarbejde mellem kommuner og producenter/kollektive ordninger understøttes ved at gøre samarbejdsforum for producentansvar permanent med deltagelse af ledende repræsentanter fra KL, Dansk Affaldsforening, Dansk Erhverv (herunder

Genvindingsindustrien), Dansk Industri (herunder Affalds- og Ressourceindustrien) og Landbrug & Fødevarer.

3. Rolle- og ansvarsfordeling og affaldssortering af emballageaffald fra erhverv

For at sikre et effektivt producentansvar er det afgørende med en klar ansvars- og rollefordeling mellem de aktører som indgår i værdikæden fra indsamling af affald, sortering og genanvendelse fra affaldsproducerende virksomheder, når emballage bliver til affald. Aftaleparterne ønsker, at virksomheder fortsat skal sortere affald i materialefraktioner, skal kunne vælge én affaldsindsamler til al virksomhedens affald eller benytte producenterens egne tilbagetagningsordninger for emballage, samt at der skal fastholdes gode rammer for de små- og mellemstore private affaldsindsamlere.

Aftalepartierne er enige om:

- at det konkurrenceudsatte marked for erhvervsaffald fastholdes også for emballageaffald. Det betyder, at private affaldsindsamlere fortsat står for indsamling, afsætning og behandling af emballageaffald fra affaldsproducerende virksomheder, og fortsat har ansvar for dokumentation og efterlevelse af miljøkrav til reel genanvendelse.
- at producenterne kompenserer de private affaldsindsamlere økonomisk for emballageaffaldet igennem de kollektive ordninger og dermed alene har et finansielt ansvar. Producenter/ kollektive ordninger og private affaldsindsamlere inddrages i at fastsætte nøgletal/ gennemsnitspriser for denne kompensation. Dette med baggrund i de mest effektive lignende løsninger.
- at der, hvor det er relevant, gives mulighed for ansvarsoverdragelse af producentansvar fra producenter til virksomheder, der har emballageaffald i store og ensartede mængder.
- at producenterne får mulighed for at lave deres egne tilbagetagningsordninger for erhvervsemballageaffald, hvor producenterne selv eller sammen kan organisere tilbage- og returtagning af egne emballager. Det kan f.eks. være i form af pantordninger og i regi af de kollektive ordninger.

Aftalepartierne er enige om, at samarbejdsforum for producentansvar skal inddrages i den videre udmøntning.

4. Regulering af kollektive ordninger og økonomisk kompensation af kommunerne

Kollektive ordninger

Med producentansvaret vil der blive etableret såkaldte kollektive ordninger, som på vegne af producenterne varetager de administrative og praktiske opgaver, som pålægges producenterne. De kollektive ordninger bliver en ny vigtig aktør i affaldssektoren og kan enten organisere sig som forening eller privat virksomhed. Aftalepartierne ønsker at reducere kompleksitet i de kollektive ordningers samarbejde med kommunerne, samt at det sikres, at opgaven løftes af kollektive ordninger, der reelt kan varetage opgaven.

Aftalepartierne er enige om:

- at der etableres en godkendelsesordning med godkendelse af kollektive ordninger for emballage, hvor de løbende godkendes for en 5-årig periode. Godkendelsen kan fornys på baggrund af en ekstern evaluering.

- at en kollektiv ordning som minimum skal kunne dække alle emballagefraktioner og være landsdækkende, samt enten være non-profit eller for-profit.

Økonomisk kompensation af kommunerne

Med producentansvaret flyttes der omkostninger fra borgernes affaldsgebyr til producenterne, idet producenterne skal afholde kommunernes omkostninger til indsamling af husholdningsemballageaffaldet, samt den nødvendige administration og kommunikation til borgerne. Aftalepartierne ønsker, at fastsættelse af disse omkostninger sker imellem de parter, der har den nødvendige tekniske indsigt i affaldshåndtering, da det vil give ejerskab og mulighed for fleksibilitet ift. at kunne tilpasse indsamlingsløsninger til den løbende teknologiudvikling.

Aftalepartierne er enige om:

- en forhandlingstilgang, hvor et forhandlingsudvalg bestående af repræsentanter fra kommuner og kollektive ordninger forhandler og aftaler serviceniveau for kommunernes opgaveløsning af indsamlingsopgaven, så genanvendelsesmål kan efterleves. Serviceniveauet skal fastlægges så det ikke påvirker borgernes hverdag eller medfører forskelle mellem land- og byområder. Det vil f.eks. ikke være nok at aftale et serviceniveau, hvor der kun hentes affald ved husstandene få gange om året. Der forhandles med en fast kadence fx hvert 4-5 år, dog første gang for en kortere periode.
- at aftalen godkendes af staten med henblik på at sikre, at det aftalte serviceniveau opfylder formelle krav f.eks. krav om strømlinet indsamling og EU-genanvendelsesmål. I tilfælde af at forhandlingsudvalget ikke kan nå til enighed, fastlægger staten serviceniveau m.v. i en såkaldt 'fall-back løsning'.
- at den konkrete kompensation (priserne) fastlægges som udgangspunkt på to måder ud fra det aftalte serviceniveau:
 - en kommune udbyder indsamlingsopgaven ud fra det aftalte serviceniveau og får derigennem markedspris.
 - i de tilfælde hvor en kommune ikke udbyder indsamlingsopgaven, fastsættes kompensationen med baggrund i den tredjedel af udbuddene med sammenlignelige kommunale indsamlingsordninger og aktiviteter, der har den laveste pris, såfremt det er juridisk muligt.
- at løsningen indebærer skærpede krav til transparens og ensartethed i kommunernes opgørelse af omkostninger, samt styrkelse af udbud igennem fælles vejledninger- og udbudsskabeloner.
- at kommunerne fortsat skal - via affaldsgebyret - afholde omkostninger til den andel af de indsamlede tørre fraktioner, som ikke er emballageaffald.
- at kommunerne fortsat skal have mulighed for at sætte et højere serviceniveau end det niveau, som betales af producenterne, og at kommunens omkostninger hertil finansieres over affaldsgebyret.

5. Administration og producentansvarstilsyn

Administration

Producentansvarsordninger skal understøttes administrativt fra centralt hold og efterleve en række administrative direktivkrav. Der etableres et producentansvarstilsyn med henblik på at sikre efterlevelse af miljøkrav og lige konkurrencevilkår mellem producenterne. Aftalepartierne ønsker, at kompleksitet i administrationen skal begrænses – særligt for producenter omfattet af flere producentansvar, samt

producenter med små mængder af emballage. Parterne er enige om, at ansvaret skal placeres hos dem, der kan gøre en reel miljømæssig forskel.

Aftalepartierne er enige om:

- at det eksisterende administrative set-up for producentansvarsordninger udbygges. Det betyder, at producentorganisationen Dansk Producent Ansvar (DPA) varetager samme administrative opgaver som i dag, men for alle producentansvarsordninger. De øvrige administrative opgaver løftes af staten, herunder direktivforpligtelsen til at sikre, at borgerne oplyses om korrekt håndtering af emballage og emballageaffald og undgå henkastet affald.
- at eksisterende dobbeltindberetninger af affaldsdata fjernes ved at fjerne forpligtelse til at indberette affaldsdata til DPA. Desuden igangsættes et forprojekt om muligheder for forenkling af indberetning af data om markedsførte mængder på tværs af myndigheder.
- at der fastlægges en administrativ bagatelgrænse på 8 tons emballage årligt per producent. Bagatelgrænsen er fastsat ud fra et hensyn om både, at lette de administrative byrder for producenter med små emballagemængder, men samtidig understøtte producenternes incitamentet til miljødesign i størst muligt omfang. Bagatelgrænsen indebærer, at producenter herunder skal indberette færre oplysninger om de emballager, de sælger. Producenter under bagatelgrænsen er forsat omfattet af producentansvaret omkostninger til affaldshåndtering fx indsamling og genanvendelse.
- at der laves en evaluering i 2027 af den administrative bagatelgrænse, og på den baggrund drøftes det, om bagatelgrænsen skal flyttes.

Producentansvarstilsyn

Aftalepartierne ønsker, at producentansvarstilsynet skal understøtte og sikre, at producentansvarsordningen fungerer efter hensigten, opfylder miljømål, er økonomisk effektiv og medfører lige konkurrencevilkår mellem producenter omfattet af producentansvar, så alle producenter bidrager svarende til deres markedsandel.

Aftalepartierne er enige om:

- at producentansvarstilsynet målrettes efterlevelse af miljøkrav, økonomisk effektivitet og freeriders (producent, omfattet af producentansvar, som ikke påtager sig ansvaret) og at der udarbejdes en tilsynsplan, som løbende revideres. Et producentansvarstilsyn vil bidrage til at sikre lige konkurrencevilkår nationalt og på tværs af EU.
- at producentansvarstilsynet styrkes ved at sikre finansiering af tilsynet igennem producentfinansiering.

6. Engangsplastdirektivets producent- og oprydningsansvar

Oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter

Oprydningsansvaret omfatter 7 engangsplastprodukter gældende fra 1. jan. 2025, samt filtre til tobaksvarer gældende fra 1. januar 2023. Aftaleparterne noterer sig, at det i 2021 blev fastlagt i miljøbeskyttelsesloven, at oprydningsansvaret udmøntes som et finansielt ansvar, hvor kommuner og stat fortsat varetager renhold i det offentlige rum af de omfattede produkter, men med finansiering af producenterne via en gebyrlignende ordning.

Aftalepartierne er enige om:

- at betalingsbidraget fra producenterne i den gebyrlignende ordning fastsættes på baggrund af en opgørelse af de reelle henkastede mængder og omkostninger til renhold hos kommuner og stat.
- at producenternes bidrag fordeles på stat og kommuner. For kommunerne fordeles det på baggrund af et vægtet gennemsnit pr. borger. Opgørelsen inkluderer både land- og bykommuner og betalingsbidraget revideres hvert 3. år med ekstern opgørelse, affaldsanalyse og inddragelse af interessenter. Viden og kompetencer fra bl.a. frivillige organisationers indsatser ift. oprydning i naturen skal i det omfang det er muligt, inddrages i affaldsanalysen.
- at den understøttende administration følger de øvrige producentansvarsordninger.
- at omkostningsniveauet baseres på de reelle omkostninger til renhold af de 7 engangsplastikprodukter og cigaretskod og ikke overstiger disse.

Udvidet producentansvar for fiskeredskaber af plast

Det udvidede producentansvar omfatter alle fiskeredskaber af plast, der indsamles særskilt. Dvs. både erhvervs-, fritids- og lystfiskerredskaber.

Aftale partierne er enige om:

- at det udvidede producentansvar for fiskeredskaber etableres som en ordning, hvor indsamling af fiskeredskaber af plast sker via havne, kommunale indsamlingsordninger og producenterne selv. For erhvervsfiskeredskaber på de store havne sker indsamlingen via producenterne, mens fritidsfisker- og lystfiskerudstyr indsamles i de mindre havne eller via de kommunale indsamlingsordninger.
- at de mindre havne/kommuner på baggrund af årlige dokumenterede udgifter får dækket deres omkostninger af producenterne.
- at den understøttende administration følger de øvrige producentansvarsordninger.

Økonomi og finansiering

Af nedenstående tabel fremgår skøn over de samlede økonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser af løsningen fra 2025 og frem. Af tabellen fremgår en 2021-baseline mhp. at belyse ændringer som følge af udmøntning af nye udvidede producentansvarsordninger, herunder omfordeling af omkostninger. Alle omkostninger afholdes af producenterne fra ikrafttrædelse 1. januar 2025.

Tabel 1

Økonomiske konsekvenser af udvidet producentansvar

Mio. kr.	2021-baseline ¹	2025	2030
Affaldshåndteringsomkostninger for emballage i alt	2.348	2.348	2.469
- Heraf erhvervsemballageaffald (EØK, 2021-baseline)	846	846	889
- Heraf husholdningsemballageaffald (gebyrfinansieret af husholdninger)	1.504	0	0
- Heraf husholdningsemballageaffald (producentfinansieret)	0	1.504	1.580
Engangsplastikdirektivets oprydningsansvar (skattefinansieret)	56	0	0
Engangsplastikdirektivets oprydningsansvar (producentfinansieret)	0	56	56

(A) Erhvervets nye omkostninger til affaldshåndtering og oprydning	0	1.560	1.636
<i>Nye øvrige omkostninger</i>			
Statslige administrationsomkostninger (producentfinansieret)	0	53	47
Omstillingsomkostninger for producenter (med bagatelgrænse 8 ton)	0	1.335	0
Løbende omkostninger for producenter (med bagatelgrænse 8 ton)	0	219	219
Fiskeriredskaber af plastik (producentfinansieret)	0	0,5	0,5
(B) Nye omkostninger, i alt	0	1.608	267
(C=A+B) Erhvervsøkonomiske konsekvenser sfa. udvidet producentansvar, I alt	0	3.168	1.903

Anm.: Nettoaffaldshåndteringsomkostninger er estimeret af COWI for Miljøstyrelsen. ¹⁾ Der er for 2021 anvendt estimat for omkostninger til affaldshåndtering for emballage i 2025, eftersom der ikke er data for omkostningsniveauet i 2021-2024. 2021-baseline inkluderer desuden ikke de nuværende administrationsomkostninger til de eksisterende producentansvarsordninger.

Det bemærkes, at der er mindre statslige initialudgifter til opstart af de nye producentansvarsordninger i 2023 og 2024, som ikke kan producentfinansieres. Det bemærkes desuden, at der skønnes et mindreprovenu fra forbrændingsafgiften på ca. 20 mio. kr. i 2030, da producentansvar øger genanvendelsen. Dette er håndteret i regi af *klimaplanen*.